

Luterilainen

N:o 4 2021 ❄ 1926 – 2021 ❄ 96. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tehdä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

MARTTI LUTHER

Älkää mistään murehtiko

Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi.
(Fil. 4:6)

Tässä apostoli opettaa, kuinka meidän on murheemme heitettävä Jumalan päälle. Tarkoitus on seuraava: älkää mistään murehtiko; mutta jos esiintyy jotakin joka pyrkii murehduttamaan teitä – täytyyhän teillä täällä maan päällä olla paljon vaikeuksia –, niin suhtautukaa siihen näin: älkää itse koettako voittaa pahaa, olkoon se mitä hyvänsä, vaan jättäkää murhe ja kääntykää rukoillen ja avuksi huutaen Jumalan puoleen; rukoilkaa häntä toteuttamaan kaiken sen,

minkä te itse aiotte saada aikaan omalla murheellanne; ja tehkää se kiittäen siitä, että teillä on sellainen Jumala, joka teistä pitää murheen ja jonka haltuun kaikki murheenne rohkeasti voitte uskoa. Se, joka ei näin menettele, kun häntä jokin kohtaa, vaan tahtoo sitä järjellään mitata, omin neuvoin johtaa ja ottaa murheen kannettavakseen saattaa itsensä moneen surkeuteen, kadottaa ilon ja rauhan Jumalassa eikä kuitenkaan saa mitään aikaan: hän vain kaivaa hiekassa vajoten siihen yhä syvemmälle, pois pääsemättä. Sen me kyllä joka päivä omasta ja muitten kokemuksesta saamme huomata.

*Martti Luther
Mannaa Jumalan lapsille*

N:o 4 2021

Ainoa tie

Keitä vain hän löytäisi sillä tiellä olevia, miehiä tai naisia, hän toisi heidät sidottuina Jerusalemiin. (Apt. 9:2)

Opetuslapsia ruvettiin Antiokiassa kutsumaan kristityiksi. Apostolien teoissa mainitaan viidesti, että he olivat ”sen tien” tai ”tämän tien” vael-tajia. Ei siis ole monta tietä, vaan vain yksi taivaaseen vievä tie. Jeesus sanoo: ”Minä olen tie -- ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.”

Saatana uskottelee, että kaikki uskonnot vievät taivaaseen, joskin eri teitä. Jumalan sana kuitenkin sanoo: ”Ei ole pelastusta yhdessäkään toi- sessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastumaan” (Apt. 4:12). Uskossa Jeesukseen pääsemme tälle tielle, uskossa lujina loppuun asti saavumme tien päähän, iankaikkiseen elämään taivaassa.

Uskoessamme Kristukseen olemme siis taivaan tiellä. Siksi kilvoitte- lemme, että meidät aina havaittaisiin olevan Kristuksessa uskon kautta hänen vereensä. Taivaan matkamiehinä me ahkeruimme kaikessa elää Jumalalle mieliksi.

Herra, varjele minua, etten poikkeaisi oikealle enkä vasemmalle sil- tä ainoalta tieltä, joka vie iankaikkiseen elämään. Anna Pyhän Henkesi armo, että säilyisin täällä tiellä loppuun asti.

Aamen.

Voimattomalle voimaa

Luther ja evankeliumi luvut 9 ja 10

Evankeliumin tutkiminen ja sen selittämisestä

2429. Olen pyhän Raamatun tohtori. Kuitenkin, mitä enemmän tutkin lastenuskoa, kastetta ja sakramenttia, sitä enemmän se miellyttää minua. Kuitenkin voisin sanoa kylläisten henkien kanssa: Osaan uskon, Isämeidän, kasteen ja ehtoollisen sanat, psalmtarin jne., mutta koen joka päivä ja minun täytyy tunnustaa, että jos olen tänään rukoillut uskontunnustuksen, lausunut Isämeidän, silmäillyt kasteen ja sakramentin sanoja, enkä tee sitä aamulla uudestaan, sieluni käy kylmäksi ja laiskaksi, kunnes tulen kokonaan välinpitämättömäksi. Seitsemän vuotta sitten ajattelin, etten mene lainkaan sakramentille ennen, kuin olen kelvollinen. Niin ajattelin vielä ollessani paavikunnassa. Mutta kun tajusin, että perkele yrittää estää minua siltä koko-

naan, sanoin: Olenpa kelvollinen tai en, niin tarvitsen sakramenttia enkä voi olla sitä ilman. Siksi menen sille enkä ole kauempaa sitä ilman, ja niin menin sille, välistä ripittäytymättäkin. Ei niin, että olisin kokonaan hylännyt ripin, halveksinut synninpäästöä ja hylännyt sen. Menin ehtoolliselle ripittäytymättä vain perkeleen kiusaksi, joka halusi minut pitää siltä poissa, kunnes olisin täysin kelvollinen. W XIII,709.

2430. Ei riitä, että saarnaa kerran evankeliumia tai sitä kerran kuulee. Sitä tulee jatkuvasti miettiä ja jatkaa sen pohtimista. Sillä sanassa on sellainen armo, että mitä enemmän sitä käsittelee, sitä suloisemmaksi se käy. Vaikka aina julistetaankin uskota yhtä ja samaa oppia, niin sitä

ei voi liikaa kuulla, mikäli sydämet eivät ole pahoja ja raakoja. W2 IX,1001.

10. Evankeliumin selittämisestä

2431. Opissa tapahtuu näin: Vaikka Jumala on antanut ja käsenyhtynyt yhden saarnaamaan evankeliumia, on kuitenkin toisia oppilaidenkin joukossa, jotka osavat tehdä sen häntä kymmenen kertaa paremmin. Evankeliumilla pitää olla se vitsaus ja onnettomuus, että jokaisen pitää saada arvostella sitä, ja jokaisesta tulee tohtori, joka haluaa olla mestari opissa. Niinhän kävi Mooseksellekin (4 Moos. 16:3), kun Kooran joukkoineen nousi häntä ja Aaronia vastustamaan ja he sanoivat: Miksi korotatte itsenne Jumalan kansan yläpuolelle? Puhuisiko

Jumala vain Mooseksen ja Aaroin kautta? Näinhän he puhuvat nytkin ja sanovat: Eikö meilläkin ole Henki ja emmekö me ymmärrä Raamattua kuten muutkin? Ja niin on oitis pystytetty toinen oppi ja tehty lahkoja ja alettu tuomita ja puhua häpeällisesti pahaa takanapäin toisen puolen moittimissa ja löpötellessä toisesta mitä myrkyllisimmin. Koemmehan tätä nykyisin aivan tarpeeksi. Siitä seuraa kauheaa vahinkoa niin, että kristikunta menee hajalle ja oikea oppi tuhoutuu kaikkialla. -- Mutta on kiellettyä, että jokainen toimii oman päänsä mukaan ja tekee oman oppinsa ja oman henkensä mukaan ja viisastelee. On kiellettyä, että joka ikinen haluaa olla asiassa mestarina ja repostella, johon häntä ei ole käsketty. W2 VII,582s.

Mikä evankeliumi on?

Vapahtajamme kuvasi koko kristinuskon pelastussanomaa sanalla evankeliumi.

Kun hän lähetti opetuslapsensa maailmaan, hän käski heidän julistaa evankeliumia. Hän lisäsi heti perään: ”Joka uskoo ja tulee kastetuksi, se pelastuu, mutta se, joka ei usko, tuomitaan kadotukseen” (Mark. 16:16). Näin hän yhdisti evankeliumiin myös pyhän kasteen. Se ei suinkaan ole lain teko ja ihmisuoritus, vaan evankeliumia, joka antaa armon ja pelastuksen. Evankeliumia ovat kaikki Jumalan armolliset lupaukset, sekä sana että sakramentit.

Kristinoppimme kuvaa evankeliumin osuvasti sanoen: ”Evankeliumi on hyvä ja meidät pelastava ilosanoma Jumalan armosta Jeesuksessa Kristuksessa.” Se on lohdullinen sanoma Jumalan lain ruhjonnille ja tuomitsemille, omantunnon syytöksiä tunteville syntisille. Se ei vain kerro asiasta, vaan se on Jumalan lähettämä viesti, sanoma ja julistus meille syntisille tänne kuoleman varjon maahan Jumalan armosta.

Se on synninpäästö.

Siinä Jeesus puhuu meille armon ja lohdun sanoja. Siinä Jumala vai-

uttaa ja toimii uskoa synnyttäen. Siis sen, mistä evankeliumi puhuu, se myös tarjoaa, antaa ja jakaa omaksemme.

Selitän tätä tarkemmin.

Olisiko seuraava kuvausta siitä, millainen evankeliumi on? Eteläisissä maissa voi tähänkin vuodenaikaan puutarhoissa olla erilaisia, toinen toistaan maukaampia hedelmiä. Lähdet matkaan, ostat suoraan tuottajalta ja nautit niistä tuoreina. Ehkä löydät keinon, millä pääset puutarhurin suosioon, niin että saat poimia niitä suoraan puusta. Tai jos et voi tehdä matkaa, niin saahan niitä täältäkin ostaa, vaikka ei aivan vastapöimittuina.

Olisiko tämä kuvaus evankeliumista? Ei ole. Miksi ei?

Jumalan armoa ei voi ansaita. Sitä ei voi ostaa. Sen saadaksemme meidän ei tarvitse hankkia Jumalan suosiota, vaan armo saadaan aivan toisella tavalla. Evankeliumi tuo nälkäisen eteen valmiin pitopöydän kaikkine armoherkkuineen. ”Kaikki on valmiina” (Luuk. 14:17), sanoo Jeesus. Jumala ei vaadi siitä meiltä hintaa. Hän tarjoaa kaiken ilmaiseksi. Kristus on maksanut armon hinnan. Meidän ei täydy

ensiksi hankkia Jumalan mielisuosiota saadaksemme käydä ateriomaan, vaan Kristuksen täytetty työ on jo poistanut Jumalan vihan ja kääntänyt meihin Isän mielisuosion. Se on lahjoittanut meille sen rakkauden, joka Isällä on ollut Kristuksessa meihin jo ennen maailman perustamista.

Veisaamme:

*Sä, Jeesus, täytit raskaan työs,
Nyt kääntynyt on meihin myös,
Sun kärsimykses kautta jo
Sun Isäs mielisuosio.*

Elias Lönnrot VK 1938 nro 52:6.

Lisäksi Kristuksen herkkupöydän ruoat ovat aina tuoreita, sillä Jumalan armo on uusi joka aamu eikä sillä ole vanhenemisen rasi-tetta. Meitä kutsutaan: "Tulkaa hääaterialle." Jokainen kristillisen seurakunnan kokoontuminen on tarkoitettu tällaiseksi terveelliseksi, elämää antavaksi, nautinnolliseksi ateriaksi. Saarnaviran tehtävänä on; "antaa heille heidän ruokaosansa ajallansa" (Luuk. 12:42). Saamme veisata taaksepäin katsoen ja eteenkinpäin rukoillen:

*Suloista taivaan mannaa
Soi Henkes sanassas.
Näin vieläkin sä anna,
Oi Herra laupias.*

Bernhard Clairvauxlainen/Paul Gerhardt
VK 1938 nro 63:3.

Tällainen armohetki ei ole ai-noastaan oikea jumalanpalvelus ja sen saarna, vaan muinakin aikoina saamme elää sekä muistellusta sa-nasta että kerran saadusta kasteen armosta. Jopa niissäkin meillä on kaikki armoaarteet:

*En voi rikkaammaksi tulla
kuin jo Kristuksessa oon.
Taivas aarteineen on mulla,
pääsin Isän suosioon,
Kun sain kerran kastehen,
siinä lapsenoikeuden.*

J.A.G. Hymander Sk 1961 nro 109:1

Katso siis, mitä Kristus on teh-nyt! Kuule ja ota vastaan, mitä Jumala on luvannut.

*Armo kuuluu sulle juuri,
Sulle, raukka, kurjinkin,
Vaikka rintaas tuska suuri
Kalvaa liekein polttavin.
Kaikkein synnit Jeesus kantoi,
Kaikkein tähden itsens' antoi,
Ristiin, kärsimyksiin.*

Simo Korpela VK 1938 nro 68:5.

On suuri Jumalan lahja ja val-tava ilon aihe saada olla osallinen evankeliumista ja tulla jatkuvasti sen herkuista osalliseksi.

*Ote Markku Särelän Saarnakirjasta
n:o 4 - Evankeliumi on Raamatun
keskus ja avain*

Raamattu on sana sanalta Jumalan sanaa

Pyhitä heidät totuudessa, sinun sanasi on totuus. (Joh. 17:17)

Lohduttava totuus

Minulle ovat aina olleet erittäin lohduttavia seuraavat katekismuksemme sanat: Pyhä Raamattu on sana sanalta Jumalan omaa sanaa. Jumala käytti Vanhan Testamentin kirjoittajina Moosesta ja profeettoja ja Uuden Testamentin kirjoittajina evankelijoita ja apostoleja.

He olivat Pyhän Hengen välikappaleita, kun hän antoi Jumalan sanat ihmisille puhuttuina ja kirjoitettuna. Pyhä Raamattu on erehtymätön, voimallinen ja iankaikkisesti muuttumaton totuus, jonka varassa voi turvallisesti elää ja autuaasti kuolla. Nämä Katekismuksemme sanat vahvistetaan useilla Raamatun kohdilla, mm. vedotaan seuraaviin raamatunlauseisiin: ”Herran Henki puhuu minussa ja hänen sanansa on minun kielelläni”. (2 Sam. 23:2) ”Kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niin kuin se totisesti on, Jumalan sana.” (1 Tess. 2:13) ”Raamattu

ei voi raueta tyhjiin.” (Joh. 10:35) ”Sinun sanasi on totuus.” (Joh. 17:17) Näin Jumala itse selvästi todistaa meille, että sekä Vanha että Uusi Testamentti on sana sanalta Hänen omaa, erehtymätöntä Sanaansa. Todella tämän totuuden varassa on turvallista elää ja autuaasta kuolla.

Tätä oppia vastaan hyökätään!

Tätä oppia vastaan on tehty ja vielä jatkuvasti tehdään ankaria hyökkäyksiä. Monet väittävät Raamatun olevan kokonaan ihmisten sanaa. Toiset ovat sitä mieltä, että Raamattu kyllä sisältää Jumalan sanaa, vaan siinä on paljon ihmisten omaakin sanaa. Tätä mieltä ovat monet maailman kuuluisat luterilaisetkin teologit. He puhuvat tähän tapaan: Raamattu on erehtymätön niissä asioissa, jotka koskevat uskontoa, mutta siinä olevat historialliset ja tieteelliset tiedot eivät ole luotettavia. Toiset puhuvat kyllä Raamatun sisällön inspiraatiosta, mutta vastustavat jyrkästi, kun sanotaan, että se on sana sanalta Jumalan henkivaikutuksesta syntynyt.

Pyhä Henki antaa varmuuden, että Raamattu on Jumalan Sanaa.

Mistä johtuu, että tämä oppi, joka on niin selvästi Raamatussa esitetty ja jonka kieltäminen merkitsisi uskomme perustuksien kumoamista ja pelastuksemme varmuuden tuhoamista, on niin ankarien hyökkäysten kohteena? Se johtuu siitä, että ihmisjärki ei tahdo alistua Jumalan sanaan. Ihminen ei vangitse jokaista ajatusta kuuliaiseksi Kristukselle. (2 Kor. 10:5) Että voidaan tulla varmoiksi siitä, että Raamattu on sana sanalta Jumalan sanaa, täytyy sitä tutkia avoimin mielin ja sydämin, että Pyhä Henki voi sytyttää tällaisen vakaumuksen sydämeen ja näin saada aikaan siellä varmuuden, jota ei voida kumota. Raamattu täytyy myös panna koetukselle elämässämme. Jeesus sanoo: ”Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta...” (Joh. 7:17) Jos tahdomme tietää, onko Herra hyvä, meidän täytyy itse maistaa ja katsoa, sanoo Psalmista. (Ps. 34:9) Eräs tieteen professori sanoi kerran

kristitylle: ”Raamattu? En olisi luullut, että kukaan älykäs ihminen nykyaikana uskoo Raamattuun!” ”Kyllä” vastasi uskovainen oppilas varmuudella, ”minä uskon sen kaikki, sillä, näet, minä tunnen sen kirjoittajan.” Kristitty tuntee Herransa ja Vapahtajansa, Jeesuksen, koska hän uskoo, kun Jeesus sanoo: ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa.” (Joh. 3:16) Hän myös uskoo, kun hän sanoo: ”Raamattu ei voi raueta tyhjiin.” (Joh. 10:35)

Miten on vastattava hyökkäykseen?

Inhimilliset väitökset eivät voi synnyttää varmuutta siitä, että Raamattu on Jumalan sanaa, mutta ne voivat aiheuttaa sen, että ihminen alkaa avoimin mielin tutkia Raamattua, niin että Pyhä Henki voi sitten sanan kautta tällaisen varmuuden synnyttää. Siis muutamalla sanalla tahdomme vastata niihin vastalauseisiin, joita tavallisesti saamme kuulla, kun opetamme, että Raamattu on sana sanalta Jumalan sanaa.

Sanotaan, että jos Raamattu otetaan vastaan sana sanalta Jumalan sanana, tulisi kirjoitusten tyylin

olla samanlaista kautta koko Raamatun. Tähän vastaamme: Pyhä Henki käyttää aseitaan sellaisina kuin hän ne löytää. Jokaisessa tapauksessa hän käyttää sen kirjoittajan sanavarastoa ja siitä valitsee ja antaa hänelle sen sanan, mitä

hänen on käytettävä kirjoittaessaan. Siis vaikka jokainen kirjoittaja käyttää omia sanojansa ja sanontatapojaan, omaa tyyliään, hänet estetään valitsemasta väärä sanoja ja näin väärentämästä totuutta.

Kysytään: Jos Jumala Pyhä Henki antoi kirjoittajille sanat, miksi he itse sitten vetoavat omiin historiallisiin tutkisteluihinsa, niihin tietoihin, joita ovat muilta saaneet ja omiin kokemuksiinsa? Vastamme: Samoin kuin Pyhä Henki käytti kirjoittajien puheta-
poja, heidän erikoisia kirjallisia lahjo-
jansa, niin Hän myös käytti heidän suorittamiaan tutkisteluja, heidän kokemuksiinsa ja niitä tietoja, joita he olivat muilta saaneet. Raamatun kirjoittajat eivät olleet kuolleita tai koneellisia, vaan eläviä aseita, joille oli annettu älykkyyttä, joilla oli oma tahtonsa ja jotka käyttivät määrättyä tyyliä ja omia sanontata-
poja kirjoittaessaan.

Väitetään myös, että on löydetty niin paljon Raamatun käsikirjoituksia ja koska niissä on eroavaisuuksia, ei voida olla varmoja siitä, mitä Jumala alun perin sanoi. Vastamme: Ainoastaan alkuperäiset kirjoitukset ovat Jumalan henkivai-
kutuksesta syntyneet. Jäljennökset ovat Jumalan sanaa siinä määrin, kun ne ovat uskollisia alkuperäisille teksteille. Kumoavatko nämä eroavaisuudet jäljennöksissä Raamatun pätevyuden? Eikö sitten enää ole Jumalan sanaa? Annetaan tri W. H. Dau'n vastata tähän. Hän kirjoittaa: ”Jos sellainen Raamattu, josta yksi sivu puuttuu, joutuisi pastori Monteliuksen käsiin, Raa-

mattu ei sen tähden olisi virheel-
linen. Jos siinä käänöksessä, jota me käytämme, olisi joku kohta väärin käännetty, Raamattu ei sen tähden olisi vajavainen. Jos ne käsikirjoitukset, jotka on säilytetty meidän aikaamme saakka, olisivat joissakin tapauksissa mahdottomia lukea, tai jos jokin jäljentäjän virhe niissä ilmenisi, Raamattu ei sen takia olisi virheellinen.” (Theological Monthly, 1923, p. 75)

Asiantuntijat sanovat, että ”Raamatun teksti on sellaisessa kunnossa, että jokaisessa tapauksessa, kun tarvitaan suora, selvä lause jostakin opista tai tärkeästä tosiasiasta, teksti on selvä ja turmeltumaton.” (Engelder, ”Scripture Cannot Be Broken”) Ja huomatkaa! Eroavaisuudet käsikirjoituksissa eivät vaikuta yhteenkään Raamatun oppiin!

Mutta eivät ainoastaan tekstien tutkijat, vaan itse Vapahtajamme vakuuttaa meille, että tänäkin päivänä meillä on Raamatussamme ne sanat, jotka pyhät kirjoittajat kirjoittivat Pyhän Hengen vaikutuksesta. Seuraavissa Raamatun kohdissa on Jeesuksen oma vakuutus siitä, että Hän säilyttää sanansa ajan loppuun saakka: ”Ja tämän valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.” (Matt. 24:14) ”Menkää siis ja tehkää kaikki kan-

sat minun opetuslapsikseni kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” (Matt. 28:19,20) ”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun.” (Joh. 17:20)

Sanotaan myös, että Raamattu ei voi olla sana sanalta Jumalan sanaa, koska siinä on ristiriitoja. Vastaamme: Raamatun ristiriidat ovat vain ihmisten mielessä. Todellisia ristiriitoja Raamatussa ei ole. Monille Raamatun kohdille, joita vuosisatoja pidettiin ratkaisemattomina ristiriitoina, on tutkimisen kautta löytynyt selitys. Ja jos eteemme tulisi sellainen tapaus, ettemme mitenkään voisi kahta lausetta sovittaa toisensa kanssa, jätämme asian sikseen, koska me kristityt, Jumalan Pojan sanojen nojalla, luotamme Raamatun erehtymättömyyteen. Hän sanoo: ”Raamattu ei voi raueta tyhjiin.” (Joh. 10:35). Tiedämme että vika on meissä, ei Jumalassa.

Väitetään myös, että Raamattu ei ole Jumalan sanaa, koska siinä puhutaan vähäpätöisistä asioista. Esimerkiksi vedotaan seuraaviin Paavalin sanoihin Timoteukselle: ”Tuo tullessasi päällysvaippa, jon-

ka jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat ennen kaikkea pergamentit.” (2 Tim. 4:13) Mutta onko vähäpätöinen asia kuulla, että Jumala rakastaa ihmisiä heidän vähäpätöisine asioineen? Luther kirjoittaa: ”Mikä voisi olla vähäpätöisempiä ihmisruumiissa kuin hius?

Mutta ne on kaikki laskettu ja Taivaan Isä huolehtii niistä... Siis tämä on uskovaisille suuri lohdutus... Tätä Pyhä Henki tahtoo opettaa, kun hän kirjoittaa pyhistä ja heidän vähäpätöisistä asioistaan... Se osoittaa, että Jumala rakastaa näitä vähäpätöisiä asioita.”

Raamattu on sana sanalta Jumalan Sanaa. Tästä saat olla varma, ystävä. Lain sanoma on Jumalan oma sanoma: Olet syntinen ja synneilläsi olet ansainnut Jumalan vihan ja iankaikkisen rangaistuksen. Et voi itse syntyivelkaasi maksaa ja siis et voi pelastaa itseäsi. Evankeliumin sanoma on myös Jumalan oma sanoma: Jeesus Kristus, Jumalan oma Poika, on maksanut syntivelkasi täydellisesti. Hän on lunastanut sinut pyhällä kalliilla verellään ja kuolemallaan. Hän on sovittanut koko maailman Jumalan kanssa, siis sinutkin. Pelastuksesi on varma! Joka ikinä uskoo Häneen, se ei huku, vaan saa iankaikkisen elämän. Saat elää turvallisesti ja autuaasti kuolla.

*Rupert Efraimson
Sovituksen sana*

Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. (Joh. 14:1)

Kristus asettuu tässä Jumalan vertaiseksi ja vaatii itsellensä samaa kunniaa, mikä Jumalalle tulee. Ei niin, että hän asettaisi ainoan Jumalan rinnalle toisen, vaan hän tahtoo tällä osoittaa, että hän nyt vasta on perustava valtakuntansa maan päälle ja juuri sen tähden nousee maasta taivaaseen oikeaan hallitukseensa. On kuin hän sanoisi: Nyt pidetään minua maan päällä vaivaisena ja voimattomana ihmisenä, mutta kun pääsen sinne ylös, niin minä vedän kaikkien sydämet tyköni. Silloin saatte tuntea, mitä teillä on minussa. Minä toimin niin, että te ette ole turhaan luottaneet minuun ja että te uskotte minuun, niin kuin te uskotte Jumalaan.

Miksi hän siis korottaa itsensä Jumalan rinnalle? Riistääkö hän Jumalalta kunnian itsellensä? Ei niin, vaan hän osoittaa meille, kuinka me löydämme oikean tien, ettemme eksy oikeasta Jumalasta. Hän tahtoo tällä sanoa: Te olette kuulleet, että teidän tulee uskoa Jumalaan; minä tahdon osoittaa teille, kuinka te hänet löydätte, niin ettette omien ajatustenne mukaan kuvittele itsellenne toista, väärää Jumalaa. Jos siis tahdotte uskoa Jumalaan, niin uskokaa minuun. Jos

tahdotte oikein perustaa uskonne, niin ettei se petä niin perustakaa se minuun. Minussa näet asuu koko jumaluus täydellisesti. ”Minä olen tie, totuus ja elämä.” ”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän.” Jos siis tahdotte varmasti löytää Isän, niin käsittäkää hänet minussa ja minun kauttani; jos minä olen teillä, niin on teillä Isäkin. Isä itsekin todistaa, että hän on lähettänyt Pojan, eikä Poika puhu eikä tee mitään itsensä. Isän määräys koko maailmalle on, että Kristusta tulee uskoa niin kuin itse Jumalaa, että olisimme varmat siitä, että jos Kristukseen uskomme, löydämme oikean Jumalan. Varmaa on siis, että se, joka poikkeaa tästä Kristuksesta, ei ikinä löydä Jumalaa. Koska Jumala on kokonaan Kristuksessa ja ilmaantuu meille hänessä, niin on kaikkien niiden pyrkimys turhaa, jotka ilman Kristusta ja hänen ulkopuolellaan, omien inhimillisten ajatustensa mukaan ryhtyvät Jumalan kanssa tekemisiin.

Se joka tahtoo oikein menetellä eikä tahdo joutua uskossansa harhaan, alkakoon siitä, missä Jumala on ja ilmenee, muuten koko hänen uskonsa ja ponnistuksensa on turhaa eikä hän voita muuta kuin sur-

kean pettymyksen. Niin käy niiden, jotka teoillaan yrittävät ansaita Jumalan armoa. Mutta oikeat kristityt sanovat näin: Tässä on minun Jumalani, minä en tahdo uskoa muuhun Jumalaan kuin häneen, joka on yhtä Jumalan kanssa, Jeesukseen Kristukseen. Häneen minä luotan ja tiedän, että minulla silloin on oikea Jumala. Jos minulla on Kristus, niin saan rehennellä perkelettä ja maailmaa vastaan. Vaikka maailma

riistäisi minulta tavarain, kunnian, ruumiin ja hengen, niin minulla on kuitenkin Kristus, joka on elämän ja kuoleman, maailman ja kaiken Herra. Vaikka perkele peljättää minua ja raskauttaa mieleni ja omantuntoni, ei hän kuitenkaan saa mitään aikaan, sillä tässä on Herrani, johon minä uskon, ja kun uskon häneen, uskon Jumalaan.

*Martti Luther
Hengellinen virvoittaja*

Rakkauden ja rauhan Jumala

"Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa, ja rakkauden ja rauhan Jumala on oleva kanssanne." (2 Kor. 13:11.)

Meidän tulee vaelluksessamme kristittyinä palata jatkuvasti alkuun, luomiskertomukseen, ja ottaa siitä ohjetta elämäämme. Sillä siinä Jumala on asettanut meille sen muuttumattoman järjestyksen, jossa meidän tulee elää. Siitä käy ilmi, että meidän tulee elää ja vaeltaa hänen yhteydessään uskossa Vapahtajaan ja rakastaa Jumalaa yli kaiken ja pysyä kuuliaisena hänen sanalleen. Langetessaan syntiin ihminen vetäytyi pois Jumalan yhteydestä ja sen seurauksena myös rakkaudesta, kuten selvästi tulee ilmi Kainin ja Aabelin surullisessa tapauksessa.

Alkulankeemus oli seurausta Jumalan sanan epäilemisestä ja sen sivuuttamisesta kiusauksen hetkenä. Sen jälkeen luonnollisen, kääntymättömän ihmisen rakkaus ei ol-

lut todellista, vaan vääristynyttä ja tuhoavaa. Jumala pysyi kuitenkin rakkautena, ja hän lupasi ihmiselle Vapahtajan, vaimon Siemenen, joka polkee rikki käärmeen pään. Jumala otti ihmisen takaisin rakkautensa piiriin sytyttämällä hänen sydämeensä uskon Vapahtajaan ja antamalla ihmiselle anteeksi hänen kohtalokkaan lankeemuksensa.

Rakkauden ja rauhan Jumala oli seurakuntansa kanssa halki koko Vanhan liiton. Jumala pysyi samana, mutta ihmisen historia oli kertomusta jatkuvista lankeemuksista ja epäuskosta vain harvojen pysyessä Jumalan sanassa ja uskossa.

Sama tilanne on nyt Uudenkin liiton aikana. Loppua kohden herätyksen ja mielenmuutoksen ajat koskevat enää harvoja. Vapahtaja sanoo: "Kun Ihmisen Poika tulee, löytääkö hän uskoa maan päältä?" (Luuk. 18:8) Kuitenkin Jumala on rakkauden ja rauhan Jumala. Hän antaa yhä vieläkin anteeksi ja sen mukana rauhan, joka on kaikkea

ymmärrystä ylempi. Sitä varten hän on antanut seurakunnalleen evankeliumin, jolla hän kutsuu luokseen ja ottaa omikseen sulasta armosta ne, jotka hänen voimastaan kääntyvät.

Jumala vaikuttaa kääntyneissä rakkautta ja rauhaa uskon hedelmänä. Rakkaus on sydämen asenne Jumalaa ja lähimmästä kohtaan. Se ei jää pelkäksi tunteeksi, vaan se ilmenee teoissa. Siitä tekstimme sanoo: "*Veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehotuksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa.*" Tämä koskee kaikkea kristityn elämää, sekä uskoa ja oppia että myös yhteistä toimintaa seurakunnassa.

Kun uskonpuhdistus syntyi Jumalan suurena lahjana, se synnytti myös Tunnustuskirjat. Niihin otettiin ne kirjat, jotka olivat syntyneet yhteisen uskon ilmauksina, ja niille annettiin nimeksi Concordia eli Yksimieliisyys. Ne, jotka nyt tunnustavat varauksetta niissä ilmaistun opin omaksi uskokseen ja opikseen, ovat tosi asiassa luterilaisia. Heillä on keskenään sopu opissa eli opillinen yksimieliisyys.

Tähän yhteyteen eivät kuulu ne, jotka tekevät vaikkapa vain vähäisiäkin varauksia Tunnustuskirjojen oppiin tai jotka laajentavat kirkollisen yhteyden opin yksimieliisyyden ulkopuolelle, vaikka käyttäisivätkin nimeä luterilainen. Raamattu sanoo: "*Rakkaus ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa.*" (1 Kor. 13:6). Oikea

rakkaus ei yhdistä kristittyjä väärän opin yhteyteen siitä nauttimaan, vaan se pitää siitä erillään.

Kuulemme moitteita siitä, että olemme tarkkoja opissa, ja meitä vaaditaan luopumaan rakkauden nimissä opin yksimieliisyydestä ja olemaan suvaitsevaisia. Raamattu kuitenkin varoittaa ja sanoo: "*Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan.*" (1 Kor. 5:6. Gal. 5:9) Tämän täytyy olla hyvin tärkeä asia, sillä apostoli sanoo sen sekä korinttolaisille elämää koskevissa asioissa että galatalaisille opin kysymyksissä, ja haluaa tällä sanalla varjella heidät oikeassa uskossa. Luther korostaa tämän kohdan merkitystä Galatalaiskirjeen selityksessään. Hän sanoo kyseisen kohdan olevan "varoitus, jota Paavali pitää tärkeänä" ja lisää: "Meidänkin on nykyaikana pidettävä se tärkeänä." (s. 584)

Meitä vastustetaan, kun emme voi hyväksyä sitä, että armon evankeliumin omistamiseksi vaaditaan hyväksymään ihmiskäskyjä. Haluamme pitää ihmiskäskyt erossa evankeliumista, jotta armo pysyisi armona. Siksi torjumme lakimaisuuden. Martti Luther opettaa tästä perusteellisesti Galatalaiskirjeen selityksessään. Jos teillä ei vielä ole tätä kirjaa, se kannattaa hankkia ja perehtyä siihen huolella.

Tekstissämme apostoli kehottaa meitä ottamaan vastaan kehotuksia. Sellaisia Raamattu sisältää solkeanaan. Valitettavasti on olemassa

myös sellaisia luonteita, joille on tavattoman vastenmielistä ottaa vastaan minkäänlaisia kehotuksia, ojentamista tai käskyä. Jos olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakkauden meitä itseämme kohtaan, kyllä Jumalan lapsi alistuu ojentamiseen ja ottaa vastaan kehotuksia pysyä Raamatun opissa ja uskoa sen mukaan ja torjua kaikki väärä oppi. Otamme vastaan kehotuksia

osallistua Jumalan valtakunnan työhön ja rakastaa lähimmäistämme. Saamme siis kuolettaa lihas-samme olevan vastenmielisyyden Jumalan tahtoon ja toimia yhteiseksi parhaaksi.

Apostoli jopa sanoo: "Olkaa täydellisiä." Näin hän nostaa meille korkean tavoitteen, niin korkean, ettemme pysty siihen pääsemään. Näin korkealla tavoitteella hän ko-

ettelee meidän mieltämme, olemeko nöyriä Jumalan edessä.

Mutta apostoli sanoo myös: "Iloitkaa!" Saamme siis ottaa vastaan hänen kehottamisensa iloiten, siinä tietoisuudessa, että saamme olla Isän rakkaita lapsia ja vapaina armolapsina täyttää hänen tahtoaan. Emme vaella murheen alas painamina, vaan iloisina, armosta elävinä ja taivastoivon siivittäminä.

Keskinäiseen uskonveljelliseen rakkauteen, rauhaan ja sopuun kuuluu lisäksi eräs tärkeä asia. Se on oikea järjestys. Kun toimimme hyvässä järjestyksessä, säilytämme keskinäisen rakkauden ja sovun. Silloin arvostamme toinen toistamme Jumalan lapsiksi kastettuina uskonveljinä ja -sisarina, saman taivastien kulkijoina. Varomme, niin sanoakseni, astumasta luvatta toisen tontille. Apostoli Paavali lausuu kolossalaisista: "Iloitsen nähdessäni järjestyksenne ja lujan uskonne Kristukseen." (Kol. 2: 5) Kolossan kristittyjen keskuudessa vallitsi hyvä järjestys. Jokainen hoiti asianmukaisesti sen tehtävän, johon hänet oli valittu. Yhteisesti päätettiin yhteisistä asioista, ja jokainen saattoi kodissaan ja yksityisessä elämässään vapaasti toimia uskonsa mukaan.

Inhimillisestä heikkoudesta johdun järjestys ei ole itsestään selvä asia seurakunnassa. Sitä tulee opettaa seurakunnalle sekä sanalla että esimerkillä. Kun noudatamme

oikeaa käytäntöä, erityisesti nuoret ja uudet jäsenet kasvavat siihen. Sitä suurempi ilo on meillä, milloin hyvä järjestys on toiminnalle leimaa-antavaa. Se on keskinäisen sovun ja rauhan tae ja edellytys.

Mikäli asiat eivät luista hyvässä järjestyksessä, siitä aiheutuu mielipahaa ja tarpeetonta lisätyötä muutenkin kovasti työllistetyille.

Tekstimme liittyy järjestykselliseen toimintaan ihanan lupauksen. Se sanoo: *"Rakkauden ja rauhan Jumala on oleva kanssanne."*

Mitä tämä tarkoittaa? Se tarkoittaa sitä, että silloin on pois keskuudestamme keskinäiset kahnaukset, riitelyt ja oppikiistat. Vallitsee rakkaus ja toinen toisemme kunnioittaminen. Rukoilemme toistemme puolesta ja toivomme toisillemme kaikessa Jumalan varjelusta ja siunausta. Iloitsemme, milloin tapaamme. Kun rakkauden ja rauhan Jumala on kanssamme, hän vaikuttaa tekoihimme ja sanoihimme rakkautta ja rauhaa. Voimme tulla iloiten Herraa palvelemaan ja ennen kaikkea saamaan häneltä palvelua. Seurakunnan yhteistä kokoontumista sanomme jumalanpalvelukseksi. Se on ennen muuta tilaisuus, jossa Jumala palvelee meitä. Mekin kyllä palvelemme häntä kiitoksilla, mutta tärkein palvelus siinä on Jumalan meitä kohtaan osoittama palvelus, hänen armonsa, josta saamme elää.

Markku Särelä.

Paavali oikeudessa

"Ensi kertaa puolustautuessani kukaan ei tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut. Älköön sitä heille syyksi luettako. Mutta Herra oli tukenani ja vahvisti minua, että sanan julistaminen kauttani tulisi täysin suoritetuksi, ja kaikki pakanat sen kuulisivat, ja pelastuivat leijonan kidasta." (2 Tim. 4:16–17)

Selonteko ensimmäisestä oikeuden istunnosta, jossa Paavali oli vastattava kanteeseen

Paavali kertoo Timoteukselle ensimmäisestä oikeuden istunnosta, jossa hänen oli vastattava kanteeseen. Vastaaminen tarkoittaa tässä, kuten kohdassa Fil. 1:7 kreikkalaisen tekstin mukaan, syytetyn tulemista tuomioistuimen eteen vastaamaan kanteeseen ja puolustautumaan. Ensimmäinen oikeuden istunto oli jo ollut. Paavali odotti nyt toista istuntoa ja sen mukana kuolemantuomiota. Se, että Paavali antaa Timoteukselle selonteon tästä ensimmäisestä kuulemisestaan, on lisätodiste, ettei tämä vankeus Roomassa voinut olla se, mistä Luukas puhuu Apostolien-teoissa ja jopa kohdassa Fil. 1:7. Sillä silloin Timoteus oli ollut hänen luonaan, kuten olemme osoittaneet jakeista 2 Tim. 4:6–9. Eikä Paavali olisi antanut selostusta Timoteukselle sellaisesta, minkä Timoteus olisi itse kokenut.

Paavali kirjoittaa, että tässä hänen ensimmäisessä kuulemisessaan kukaan ei ollut hänen tukenaan, neuvonantajanaan, puolustajanaan tai todistajanaan, vaan että he kaikki jättivät hänet yksin. Lempeästi hän lisää: "Älköön sitä heille syyksi luettako." Sillä nämä kristittyt parat eivät tehneet sitä pahuudesta, vaan pelkuruudesta. Kysymme: Missä uskollinen Luukas oli? Ehkä häntä ei kuultu lainkaan hänen niin ilmeisen kuuliaisuutensa vuoksi Paavalia kohtaan. Ja Paavali sanoo Herran, Herran Jeesuksen olleen hänen tukenaan ja vahvistaneen häntä (1 Tim. 6:12. Fil. 4:13) niin, että Herran hänelle uskoma evankeliumin airuensanoma tulisi täysin toimitetuksi ja kaikki pakanat sen kuulisivat. Ajatelkaamme sitä tilannetta. Paavali seisoi julkisen keisarin tuomioistuimen edessä silloisessa maailman metropolissa. Epäilemättä paikalla oli suuri kuulijakunta. Paavali todisti kovaa ja ilolla evankeliumista. Se levisi kuin kulovalkea: "Kaikki pakanat kuulivat sen." Paavali oli uskollinen kuolemaan asti apostolinvirassaan. 1 Tim. 1:12. Ja hän lausuu toisena todisteena, että Herra oli hänen tukenaan ja pelasti "hänet leijonan kidasta". Kuka oli tämä leijona? Näлкäinen leijona amfiteatterissa? Nero? Telottaja? Se viha-

mielinen joukko, joka himoitsi hänen kuolemaansa? Näitä ehdottavat selittäjät. Vai perkele, joka lopuksi halusi saattaa kuolemanpelosta apostolin (uskonsa) kieltämiseen ja siten niellä hänet? 1 Piet. 5:8–9. Olemme tällä kannalla.

"Ja teitä viedään maaherrojen ja kuningasten eteen minun tähteni todistukseksi heille ja pakanoille. Mutta kun he jättävät teidät oikeuteen, älkää murehtiko, miten tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä puhutte. Sillä ette te itse puhu, vaan Isänne Henki puhuu teissä." Matt. 10:18–20:

Kun tätä ajattelemme, kuinka apostolien jälkeen suurin evan-

keliumin airut, Martti Luther, oli keisarin ja valtakunnan kuulusteltavana, voimme sovittaa häneen joka sanan jakeista 16 ja 17.

Voimme soveltaa näitä sanoja uskollisten todistajien koko pilveen. Jokainen uskollinen sananpalvelija, joka joutuu julkisesti kuulusteltavaksi, kokee samaa, mitä tässä on kirjoitettu.

"Herra on vapauttava minut kaikesta ilkevälistä ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle kunnia iäisyyksien iäisyyksiin. Aamen." 2 Tim. 4:18:

Carl Manthey-Zorn
Ote kirjasta Paimenvirasta 2

Jeesus, elämän leipä

IV pastonajan sunn. II vk, evankeliumi

Kun siis kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä hänen opetuslapsensa, hekin astuivat veneisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta. Kun he löysivät hänet meren toiselta puolelta, he sanoivat hänelle: "Rabbi, milloin tulit tänne?" Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti sanon teille: ette etsi minua sen tähden, että olette nähneet tunnustekoja, vaan sen tähden, että söitte leipiä ja tulitte ravituiksi. Älkää tehkö työtä saadaksenne sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava, sillä häneen on Isä, Jumala itse, painanut sinettinsä." He sanoivat hänelle: "Mitä meidän tulee tehdä, että tekisimme Jumalan tekoja?" Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt." He sanoivat hänelle: "Minkä tunnusteon sinä teet, että näkisimme sen ja uskoisimme sinua? Minkä teon teet? Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, kuten on kirjoitettu: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi.'" Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: Mooses ei antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta todellisen leivän. Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän." He sanoivat hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää." Jeesus sanoi heille: "MINÄ OLEN elämän leipä. Sille, joka tulee minun tyköni, ei tule koskaan nälkä, eikä sille, joka uskoo minuun, tule koskaan jano. Mutta olen sanonut teille, että olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko. Joh. 6:24–36.

Laulamme virressä
*Jeesus, sana elämän,
 Tule meidän keskellemme,
 Soisit tules syttyvän,
 Sytytä siis sydämemme,
 Ann voimaa sanastasi
 Ja sun läsnäolostasi. VK 209:1*

Tekstimme antaa Jeesukselle nimen "Elämän leipä". Tällä se ilmaisee, että Jeesus on leipä, jokapäiväinen hengellinen ruoka, ja lisäksi sen, että hän on "elämän leipä". Hän siis antaa ihmisille elämän. Ilman Jeesusta olemme kuoleman tilassa, synteihimme kuolleita, kadotuksen lapsia. Luonnostamme meissä ei ole iankaikkista elämää, vaan olemme sitä il-

man matkalla ikuiseen kadotukseen. Tämä on jokaisen ihmisen luonnollinen tila Adamista alkaen viimeiseen ihmiseen asti. Tarvitsemme sellaisen leivän, joka antaa meille elämän ja vapauttaa meidät tästä kuoleman tilasta ja pitää meidät hengissä päivästä toiseen.

Meidän tulee saada uusi hengellinen elämä Jumalalta eli siis uudestisyntyä. Muuten emme tule iankaikkista elämää näkemään. Miten sen saamme? Sitä emme voi itse itsellemme valmistaa, sillä olemme hengellisesti kuolleita. Kuollut pysyy kuolleen eikä mahda tilalleen mitään. Mutta Jumalalle on kaikki mahdollista. Siinä on toivomme.

Niin kuin Jumala saattoi pelkällä sanallaan luoda maasta elävän ihmisen, hän voi myös tehdä meidät synteihimme kuolleet eläviksi ja puhaltaa meihin uuden iankaikkisen elämän hengen.

Sana on Jumalan työkalu. Sanalla Jumala on tehnyt taidokkaita ajallisia luomuksia, kuten kauniita kukkia, monenlaisia lintuja ja hienon tähtitaivaan. Mutta hän on tehnyt myös hengellisiä luomuksia. Emme kuitenkaan näe sitä, mikä on hengellistä, mutta emme kuitenkaan ole siitä kaiken vaarinton ulkopuolella. Voimme tehdä johtopäätöksiä siitä, mitä havaitsemme, vaikka emme näekään ihmisten sydämiin. Voimme havaita sitä, kun Jumalan sanaa saarnataan ja sakramenteja jaetaan. Kuulemme ja näemme, kun ihmiset tunnustavat uskonsa ja pitäytyvät näihin armonvälineisiin ja kokoontuvat Jumalan sanan ja sakramenttien ympärille. Voimme havaita uskon synnyttämiä oikeita rakkauden tekoja siellä, missä Jumalan sana on käytössä ja siihen uskossa pitäydytään. Voimme jossakin määrin todeta myös pyhien enkelien varjelua ja johdatusta elämässämme.

Elämän leipä vaikuttaa elämää siellä, missä sitä nautitaan eli sitä käytetään. Sen vuoksi Kristuksen omat ovat ahkeria ja uskollisia sanankuulijoita eivätkä jätä käyttämättä tilaisuutta kuulla sanaa, jos suinkin mahdollista. Berealaisista sanotaan: "He ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin." (Apt. 17:11) He olivat esimerkillisiä sanankuulijoita. He ottivat sanan vastaan halukkaasti ja uskoivat Raamatun mukaisesti. Jeesus sanoo tekstissämme: "Älkää tehkö työtä saadaksenne sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava, sillä häneen on Isä, Jumala itse, painanut sinettinsä." (Joh. 6:27) Missä näin tapahtuu, siellä varmasti on Jumalan Henki toiminnassa.

Ihminen on mestari löytämään kaikenlaisia verukkeita voidakseen jäädä pois seurakunnan yhteisestä jumalanpalveluksesta, mutta pystyykö hän estämään kaikkinäkevää Jumalaa näkemästä ihmisen motiiveja? Ihmissyhdän on Jumalalle avoin kirja. Hän osaa sitä lukea. Psalmeissa sanotaan: "Sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa." (Ps. 139:2)

Meitä ei kuitenkaan tulisi tuoda elämän leivän ääreen rangaistuksen pelko, vaan Jumalan sanan nälkä ja tietoisuus siitä, että ruokaa on saatavilla. Kokoonnumme, koska Jumala kutsuu. Haluamme myös Berean kristittyjen tavoin päästä sisälle Raamatun totuuteen ja tietää, kuinka asia on.

Haluamme varjeltua ajan eksytyksiltä ja pysyä Jumalan sanan totuudessa. Elämän leipä on puhdasta ravintoa, johon ei ole pantu sekaan mitään myrkyllistä, vaan se antaa meille todellisen, hengellisen elämän ja ravitsee sielumme antaen meille voimaa kulkea oikeaa tietä.

Jeesus Kristus on meille elämän leipä myös pyhän ehtoollisen sakramentissa. Hän antaa meille siinä siunatussa leivässä ja siunatussa viinissä tosi ruumiinsa ja tosi verensä. Yhteisellä ehtoollisella olemme osallisia samasta Kristuksesta ja todistamme kirkon ykseyttä. Apostoli Paavali sanoo: "Koska leipä on yksi, me monet olemme yksi ruumis, sillä olemme kaikki yhdestä leivästä osallisia." (1 Kor. 10:17) Apostolisena aikana ehtoollisella käytetty siunattu leipä oli yksi, josta murrettiin kullekin pala. Samoin siunattu malja oli yksi, josta kukin sai juoda. Siihen sisältyi kaunis kuva kirkon ykseydestä, mutta Raamatusta ei kuitenkaan aseta leivän ykseyttä eikä maljan ykseyttä ehtoollisen edellytykseksi. Emme juo ehtoollisella maljaa, vaan maljasta, kuten Raamatusta käy ilmi. Varomme kaiken lakimaisuuden liittämistä Jumalan lahjaan. Emme siis vastusta erillispikarien käyttöä, vaan pidämme sitä mahdollisena, jopa suotavana tartuntatilanteen tähden, vaikka muuten meillä on tapana käyttää yhteismaljaa. Kiinnitämme huomiomme siihen, että ne luterilaiset, jotka lakimaisesti vaativat yhteismaljan käyttöä, eivät kuitenkaan vaadi, että leivän olisi oltava yksi. Ehtoollisleipien eli öylättien käyttö on ikivanhaa. Se in peräisin ajalta ennen uskonpuhdistusta. Kristuksen sana ja asetus ehtoollista vietettäessä vaikuttaa Kristuksen ruumiin ja veren läsnäolon

ehtoollisaineissa. Luterilainen kirkko torjuu katolisen muuttumisopin epäraamatullisena ja tunnustaa, että Kristuksen ruumiin ja veren läsnäolo ehtoollisessa ei tarkoita, että leipä ja viini menettäisivät perusolemuksensa leipänä ja viininä.

Suuri luterilainen jumaluusoppinut ja teologi Martin Chemnitz sanoo, että leipä pysyy leipänä ja viini pysyy viininä. Kun Chemnitz puhuu muuttumisesta, hän tarkoittaa jotakin muuta kuin leivän ja viinin perusolemuksen muuttumista. Hän tarkoittaa sitä, että kun ennen ehtoollisaineiden siunaamista leipä oli vain leipää ja viini vain viiniä, niin siunaamisen jälkeen leipä on Kristuksen ruumis ja viini Kristuksen veri. Tapahtuu sakramentillinen läsnäolo, jota sitä ennen ei ollut. Tätä emme näe emmekä maista. Silti se on todellinen. Se on uskon asia eikä näkemisen asia. Sitä ei voi tuntea aisteilla.

On myös keskusteltu siitä, mitä tulee tehdä ylijääneille ehtoollisaineille. Tästä asiasta Raamattu vaikenee. Luther suosittelee käyttämään ylijääneet aineet ehtoollisen vietossa loppuun sillä perusteella, että siten välttyään turhilta kysymyksiltä. Helposti näet käy niin, että ihmisluonto ajautuu pois itse pääasiasta eli siitä, että ehtoollisessa saamme syntimme anteeksi, ja alkaa pohtia muita asioita. Haluammehan pitää kaiken aikaa mielessämme sen, mitä ja miksi Herramme Kristus antaa meille ehtoollisessa. Hän näet antaa meille siinä tosi ruumiinsa ja tosi verensä syntiemme anteeksiantamiseksi. Ehtoollinen on siis Kristuksen meille antama synninpäästö kaikista synneistämme. Sitä varten nautimme ehtoollista. Se vahvistaa uskoamme. Saamme kiitollisina nousta Herran pöydästä varmoina siitä, että kaikki syntimme ovat anteeksiannetut Jumalan edessä. Veisaammehan virressä: Sen rauhan, jot' en ymmärrä, saan luona armpöydän." (VK 236:2)

Oikeauskoiset luterilaiset teologit, C.F.W. Walther ja Franz Pieper mukaan lukien, ovat kiinnittäneet huomiota myös siihen, että Kristus asettaessaan ehtoollisen sanoi läsnäolon koskevan nautittavaksi annettuja elementtejä ja ettei läsnäoloa ole käytön ulkopuolella. Säättäessään ehtoollisen Jeesus ei asettanut meidän omilletunnoillemme huolta käyttäen ehtoollismaljaan tai erillispikareihin jäänyt viini tunnontarkasti loppuun. Ehtoolliseen ei liity mitään sellaista lakia eikä huolta. Saamme iloita siitä, että Kristus antoi meille ruumiinsa ja verensä ja niiden mukana kaikki syntimme anteeksi.

Kristus, elämän leipä, yhdisti oman ruumiinsa ja verensä siunattuun leipään ja viiniin asetussanoillaan. Hän antoi ruumiinsa ja verensä meidän edestämme. Hän antaa meille niiden myötä nyt lahjana kaikki syntimme anteeksi, lujan armonsa ja iankaikkisen elämän. Tämän saamme uskoa ja olla siitä aivan varmoja.

Aamen.

Markku Särelä

Kristuksen voitelu lunastajantehtävään

Vt:ssa voideltiin kuninkaat, profeetat ja papit virkoihinsa. Nämä virat oli myös Kristuksella lunastajantoimessaan.

Raamattu esittää, että Kristus voideltiin Pyhällä Hengellä (Ps. 45:8; Apt. 10:38). Jo sana Kristus eli Messias merkitsee Voideltua. Jeesuksesta ei tullut Kristusta eli Messiasta vasta ristillä, vaan Raamattu esittää hänet Kristukseksi sikiämisestä asti.

Enkeli Gabriel esitteli Messiaan ennen tämän sikiämistä: *”Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman”* (Luuk. 1:33).

Kun Jeesus oli äitinsä, neitsyt Marian, kohdussa, Elisabet riemuitsi tulevasta Messiaasta ja kutsui häntä nimellä *”minun Herani”* (Luuk. 1:43).

Itämaan tietäjät kysyivät: *”Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan”* (Matt. 2:2). He toivat tälle lapselle Jumalalle ja Messias-kuninkaalle soveltuvat lahjat: kultaa, suitsuketta ja mirhaa (Matt. 2:11).

Kertomus Jeesuksesta 12-vuotiaana tempelissä (Luuk. 2:42-52) osoittaa, että hän oli jo silloin Pyhällä Hengellä runsaasti voideltu. *”Kaikki, jotka häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystänsä ja hänen vastauksiensa”* (j.47). Hän myös tajusi persoonansa ainutlaatuisuuden, koska hän sanoi: *”Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, jotka minun Isäni ovat”* (j. 49). Ja tässä yhteydessä Raamattu korostaa, että Jeesus *”lähti heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen”* (j. 51).

Apostolit tunnustivat hänet Kristukseksi ja elävän Jumalan Pojaksi jo ennen hänen suurta kersimystänsä. Pietari lausui kaikkien

nimissä: ”*Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.*” (Matt. 16:16).

Raamatun mukaan meidän on siis sijoitettava Kristuksen voideluksi tulemisen ja lunastajanviran alkukohta jo inkarnaatioon eli lihaan tulemiseen. Hänen jumalallinen luontonsa ei voitelia tarvinnut, sillä Pyhä Henki on Jumalan Henki, joka lähtee Isästä ja Pojasta, vaan hänet voideltiin inhimillisen luonnon puolesta. Ps. 45:8 lausuu Messiaan voitelmusta: ”*enemmän kuin osaveljiäsi*”. Osaveljistä voidaan puhua vain Kristuksen inhimillisen luonnon puolesta, ei jumalallisen luonnon puolesta, sillä osaveljiä Jumalan Poikana hänelle ei ole; hänhän on Jumalan ainosynytynen Poika.

Huomaamme myös, ettei hänestä tule Kristusta jossakin vaiheessa sikiämisen ja kuoleman välillä, vaan hän on kaiken aikaa Kristus. Apostolitkin sanoivat: ”*Sinä olet Kristus.*” Veisatessamme tuttua Lutherin jouluvirttä tunnustamme vastasyntyneen Jeesuksen Herraksi ja Kristukseksi:

*Herramme Kristus teille nyt
On tänään tänne syntynyt
Ja tää on teille merkiksi:
Seimessä lapsi makaapi!*

*Jo riennä, katso, sieluni,
Ken seimessä nyt makaapi:
Hän on sun Herras, Kristukses,
Jumalan Poika, Jeesukses*

Markku Särelä

Ote kirjasta Kristuksen kuuliaisuus

Hädän ja heikkouden keskellä on rukoiltava

”Ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni. sen teen. että Isä kirkastettaisiin Pojassa. Jos anotte minulta jotakin minun nimessäni, minä sen teen.” (Joh. 14:13-14)

Tämähän on lohduttava kohta. Tässähän Kristus näet osoittaa, mikä voima sisältyy siihen, että hän menee Isän luo, ja minkä voiman se aiheuttaa. Ja nyt hän jälleen toistaa sen, minkä hän on sanonut, että he tulevat tekemään samoja tekoja ja suurempiakin kuin hän on tehnyt. Tuo kaikki on nimittäin tapahtuva hänen voimallaan, koska hän nyt pääsee sinne, missä hän voi toimia heidän hyväkseen ja antaa heille sen, mitä he tarvitsevat; ja kaikki, mitä he anovat tai haluavat, suodaan heille ja he saavat sen. Te tulette tekemään suurempia tekoja, hän sanoo, kuin minä olen nyt tehnyt. Tämä on mahdollista siitä syystä, että minä menen Isän luo, niin etteivät maailma ja perkele voi mitään teille, vaan heidän on väistyttävä ja annettava teidän olla heidän herransa.

Saattaa olla, että te tunnette itsenne vielä heikoiksi ja että teiltä puuttuu jotakin, niin että näyttää siltä kuin kaikki kävisi aivan toisin kuin minä olen teille sanonut, ja perkele ja maailma voittaisivat teidät. Siltä tulee lihasta tuntumaan ja maailmaa ulkonaisesti tarkastellen näyttämään. Mutta älkää antako tuon kaiken pelästyttää teitä ja tehdä teitä epätoivoisiksi! Päinvastoin, mitä enemmän hätää ja heikkoutta te tunnette, sitä vähemmän te saatte väistyä ja lakata uskomasta, sillä teidän on tiedettävä, että minä tahdon antaa teille sen, mitä te anotte ja tarvitsette. Alkakaas sen vuoksi vain turvallisin mielin rukoilla ja huutakaa minua luottaen siihen, että minä tahdon antaa sen teille. Juuri sen vuoksihan minä menenkin Isän luo, missä voin nähdä kaiken hätänne ja puutteenne ja kuulla teidän rukouksenne.

Ja juuri käskemällä heidän anoa hän tahtoo osoittaa, ettei heillä ole itsestään ja yksinään voimaa näin suurten asioiden tekemiseen, (hänhän käskää heidän tehdä suurempia tekoja kuin hän on itse tehnyt), vaan että he tulevat kokemaan virassaan, toimessaan ja töissään heikkoutta ja kaikenlaista hätää ja puutetta, vastustusta ja estelyä. Hän antaa tämän kohdata heitä, jotta he eivät tulisi ylpeiksi ja röyhkeiksi eivätkä luottaisi itseensä. ikään kuin he pystyisivät kaikkeen eivätkä enää tarvitsisi häntä. Sen sijaan heidän on pysyttävä nöyryydessä ja tunnettava oma kyvyttömyytensä, ja heidän on entistäkin enemmän harjoitettava uskoa Kristukseen huutamalla häntä ja anomalla, jotta he yhä varmemmin kokisivat hänen voimansa heikkoudessa ja kärsimyksissä, jotka pakottavat heidän huutamaan ja rukoilemaan, niin kuin hän sanoo Paavalille (2 Kor. 12:9): ”Minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa” (ja Paavali sen 2 Kor. 12:10 tunnustaa).

Martti Luther - Syvyydestä minä huudan

Hyvä paimen

Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut. (Joh. 10:14)

Jeesus tahtoo sanoa: jos te tahdotte olla minun lampaitani, niin on pääasia se, että te oikein tunnette minut, hyvän paimenenne; silloin ei teillä ole mitään hätää. Hyvä saarnaaja ei saa saarnat ihmiselle muuta kuin yksin Kristusta, että hänet opittaisiin oikein tuntemaan kuka hän on ja mitä hän antaa, ettei kukaan luopuisi hänen sanastaan, vaan kaikki pitäisivät häntä oikeana paimenena, joka on pannut henkensä lammastensa edestä. Tätä on ihmisille saarnattava, että he oppisivat tuntemaan paimenensa.

Sitten on myös mieliin teroitettava Kristuksen esikuvaa: samoin kuin hän on meidän tähtemme kaiken tehnyt ja kärsinyt, meidänkin tulee samoin sanan tähden kaikkea mielellämme tehdä ja kärsiä. Näistä kahdesta asiasta on kristikunnassa saarnattava. Se joka näitä kuulee ja ne käsittää, on Kristuksen lampaita, niin kuin hän itse sanoi: ”Minun lampaani kuulevat ääntäni”. Ne sitä vastoin, jotka eivät tahdo tätä oppia kuulla ja jotka eivät sitä lampaille saarnaa, eivät ole Kristuksen lampaita eivätkä oikeita paimenia, vaan parhaat heistä ovat palkkalaisia, toiset raatelevia susia. Sellaisia ei pidä kuulla, vaan paeta kuin itse perkelettä.

Meidän tulee siis oppia tarkoin kuulemaan ja tuntemaan hyvän paimenen ääntä. Siten me tulemme myös hänet oikein tuntemaan, ja hänkin on meidät tunteva ja meitä rakastava. Kuinka voisi-kaa olla meille vihamielinen hän, joka on antanut henkensä meidän edestämme ja lahjoittaa meille iankaikkisen elämän, vapahtaen meidät kuolemasta, synnistä ja kaikesta onnettomuudesta? Sellaista ei kenenkään muun ääni meille puhu, ja sen tähden meidän tuleekin sitä ahkerammin kuulla hänen ääntänsä. Silloin tunnetaan kristitty oikein, kun häntä ei arvostella ja katsota silmännäöltä, vaan sanan ja sen kuulemisen mukaan. Niinpä lampaankin elämä riippuu kuulemisesta; kun se lakkaa kuulemasta paimenensa ääntä, se eksyy ja joutuu susien joukkoon. Vain paimenen ääni voi sen varjella. Niin kauan kuin se sitä kuulee, se on turvattuna, mutta kadotettuaan paimenensa äänen sillä ei ole mitään iloa eikä turvallisuutta, vaan sen täytyy kaikkialla olla arkana ja peiloissansa. Samoin on kristitynkin: kun hän menettää sanan, häneltä on samalla turva paissa, mutta kun hän pysyy lujasti sanassa, hän näkee paimenensa Kristuksen ja kaiken, mitä Kristus on hänelle ansainnut ja luvannut, nimittäin syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Silloin hän elää varmassa, eheässä toivossa, syö ja juo, tekee

työtä ja toimittaa, mitä hänen on säädetty, jopa kärsii kärsittävänsä ilolla. Hän näet kallistaa aina korvansa kuullaksensa hyvän paimensa ääntä ja puhetta; hän tottuu päättämään tämän äänen ja kuulemisensa mukaan eikä tuntemisiinsa ja kokemuksiinsa perustaen. Sitä Kristus tarkoittaa sanoessaan: ”Minä tunnen omani, ja omani tuntevat minut, niin kuin Isä tuntee minut, ja minä tunnen Isän, ja minä panen henkeni lammasten edestä”.

Näin jalon lohdutuksen Herra antaa verratessansa itseään hyvään paimeneen. Hän sanoo tuntevansa lampaansa, niin kuin Isä tuntee hänet, ja hän panee henkensä heidän edestänsä. Siitä tulee olla seurauksena, että mekin lampaitten tavoin oikein käyttäydymme hurskasta

ja uskollista paimentamme kohtaan, toisin sanoen, että seuraamme yksin paimenemme ääntä. Hän, joka on antanut henkensä meidän edestämme, lohduttaa meitä. Tämä lohdutus meidän tulee uskolla omistaa, antautumatta syntiemme vuoksi epätoivoon, vaikka perkele ja oma syntinen lihamme mielellään tekisivätkin meidät arkamielisiksi ja epäileväisiksi. Vielä tämä vertaus opettaa meitä rakastaan toinen toistamme, rakastamaan siten, että me annamme henkemmekin alttiiksi toistemme tähden. Mutta moniko kuulee tämän paimenen ääntä? Suurin osa kuuntelee perkeleen ääntä, seuraten häntä, kun hän kehottaa ahneuteen, uskottomuuteen, petoksiin, valheisiin ja muihin sellaisiin tekoihin, jotka kerrassaan kumoavat kristillisen rakkauten. Sellaisten ihmisten elämäkin osoittaa, etteivät he ole Kristuksen oikeita lampaita, koska he eivät kuule hänen ääntänsä, kun hän uskollisesti neuvoo olemaan kärsivällisenä vaikeissa, vahvana uskossa, palavana rakkaudessa ja varoittaa kuulemasta perkeleen ja oman lihamme ääntä, jotka viettelevät syntiin, ja näin joutumasta harhateille, jotka johtavat kadotukseen. Tällaista pahuutta karttakaamme ja olkaamme hurskaita, kuuliaisia lampaita, jotka tunnemme hyvänpaimenemme, niin kuin hänkin tuntee meidät, toisin sanoen, rakastakaamme häntä, kuulkaamme ja seuratkaamme kernaasti hänen sanaansa ja tehkäämme, mitä hän käsklee.

*Martti Luther
Hengellinen virvoittaja*

Herra kasvattaa

Asuessani ulkomailla spontaanit keskustelut uskonasioista jäävät usein vähälle. Ympäröivä kulttuuri on erilainen ja usein esteeksi muodostuu myös kielimuuri. Joskus sitä kuitenkin törmää yllättäen tilanteisiin, joissa omasta uskosta voi keskustella aivan tuntemattomienkin kanssa.

Näin kävi kerran minulle, kun metrossa vastapäätä istunut nuori aasialaisnainen aloitti spontaanisti keskustelun kanssani. Emme kumpikaan hallinneet paikallista kieltä kovin hyvin, eikä häneltä sujunut englantia senkään vertaa. Vieressämme istunut herrasmies hymyili välillä takellessamme sanavarastojemme kanssa. Onnistuin kuitenkin ymmärtämään, että naisen seurue oli matkalla kirkkoon ja hänkin sai selville, että minäkin uskon Jeesukseen. Vaihdoin numeroita ja päätimme kokoontua joku päivä.

Eräänä päivänä sitten tapasin neljän kiinalaisen naisen joukon läheisessä kahvilassa. Olin helpotunut, että mukana oli yksi uusi henkilö, joka puhui myös hyvää englantia. Näin pystyimme kaikki käymään hieman syvällisempiä keskusteluja uskonasioista hänen

tulkkausensa ansiosta. Näiden ystävällisten kristittyjen naisten tapaaminen toi minulle suurta iloa ja ajattelin, että uskoni saa myös vahvistusta, kun voin olla tekemisissä toisten Jeesukseen luottavien keskuudessa – tietämättä sen kummemmin, minkä kristillisyyden edustajia he olivat. Joskus tekee hyvää puhua aivan uskon perusasioistakin.

Tapasimme myös muutamia kertoja uudelleen tämän jälkeen ja he laittoivat maittavia kiinalaisia ruokia minulle. Oppiessani enemmän heidän taustastaan ja uskotaan minulle jäi päällimmäisenä mieleen kaksi asiaa. Ensinnäkin tunsin olevani erittäin siunattu voidessani olla avoimesti kristitty. Tulkoinkin joskus vastaan ihmisiä, jotka eivät hyväksy Raamattua vakavasti ottavia Herran lapsia, mutta nämä tapaamani ihmiset olivat joutuneet lähtemään kotimaastaan uskonsa vuoksi. Siellä heitä suoraan vainottiin ja he pyysivät, etten minäkään jakaisi minnekään julkisesti tietoa heidän silloisesta olinpaikastaan.

Toinen mieleeni jäänyt ja sitä yhä murehduttava asia on heidän uskonsa suunta. Yhdessä keskus-

tellessamme heitä tuntui kiinnostavan erityisesti aihe Kristuksen paluusta. Kerran kokoontuessamme myös yksi heidän sukulaismiehistä oli mukana juttelemassa ja hänen kauttaan saimme kuulla ensimmäistä kertaa eräästä kirkosta, joka on levinnyt Kiinasta maailmalle. Tämä kirkko opettaa, että Jeesus on jo palannut ja opettaa tällä hetkellä maailmassa ennen viimeistä tuomiopäivää. Tämä ajatus perustui sille, että ennen julkista tulemistaan Vapahtaja saapuu ensin salaisesti ja antaa armossaan vielä kaikille mahdollisuuden kääntyä hänen puoleensa. Päätimme itse kukin tahoillamme perehtyä tähän kirkkoon ennen seuraavia kokoon-tumisiamme.

Minä vierailin kyseisen kirkon nettisivuilla, laitoin heille viestejä ja käytin tuntikausia puhelimesta heidän kanssaan kysellen kaikenlaista. Välipäivinä olin yhteydessä myös omaan pastoriini, esitin hänelle tämän kirkon väitteitä ja sain aina takaisin hyvin perustellut vastaväitteet, joilla pystyin kyseenalaistamaan tuota väärää oppia yhä paremmin. Mitä enemmän tuon kirkon jäsenet vastailivat minun kysymyksiini, sitä enemmän minulle nousi aina uusia kysymyksiä. En voinut saada heitä ymmärtämään tuota käsittämättömille perusteille rakennetun kirkon epäjohtonmu-kaisuutta ja raamatunvastaisuutta, mutta ajattelin, että nyt minulla on hyvät eväät varoittaa uusia ystäviäni kyseisestä kirkosta.

Valitettavasti kävi niin, että heidän näkemyksensä ajautuivat eri suuntaan kuin minun. Mitä enemmän he olivat tutkineet tuota kiinalaisen kirkon opetusta, toimin-

taa ja kirjallisuutta (joka oli tämän “takaisin palanneen Kristuksen” kirjoittamaa), sitä enemmän he olivat vakuuttuneet, että se on oikea paikka. Yritin varoittaa heitä siitä, kuinka räikeästi tuo kirkko toimii aivan suoraan Jumalan pyhää ja muuttumatonta Sanaa vastaan. Pian tämän tapaamisen jälkeen he kuitenkin lakkasivat vastaamasta viesteihini ja näin oletin heidän ajautuneen seuraamaan tuota väärää kristusta julistavaa kirkkoa, jollaisista Matteuksen evankeliumikin meitä varoittaa. Olin murheissani paitsi heidän sielujensa puolesta myös omasta puolestani. Sinne katosivat ihanat ihmiset, joiden kanssa pystyin avoimesti ja syvällisesti keskustelemaan uskonasioista.

Ymmärsin kuitenkin, että tämän kokemuksen kautta Herra todellakin kasvatti uskoani, vaikkei aivan sillä tavalla kuin olin aluksi luullut. Pitkät keskustelut sekä oman pastorini että täysin erilaisen näkemyksen omaavien kanssa olivat kasvattaneet ymmärrystäni monista Raamatun kohdista sekä lujittaneet luottamustani omaan hengellisyteeni. Kaikki ei elämässä aina suju niin kuin oletamme ja toivomme, mutta Herra kasvattaa meitä ja antaa auringon paistaa päällemme. Jään rukoilemaan, että Hän johdat-taa myös nuo ystävälliset kiinalais-naiset pois väärän kristuksen luota. Hänelle kaikki on mahdollista.

*“Joskin syksyn synkät tuulet
Maahan lyö mun hentoisen,
Kevään uuden koittaessa
Nousen jälleen riemuiten.”*
(SK 433)

Nimim. Sinikello

Oi armolapsi, tyydy armohon
2 Kor. 12:9.

*Oi armolapsi, tyydy armohon,
vaikka peittäisi sun murheen musta yö!
Ei syytä pelkoon, Jeesus kanssas on:
ei kesken jää Herrasi armotyö.
Kun kuorma painaa, usko heikko on,
niin armolapsi, tyydy armohon!*

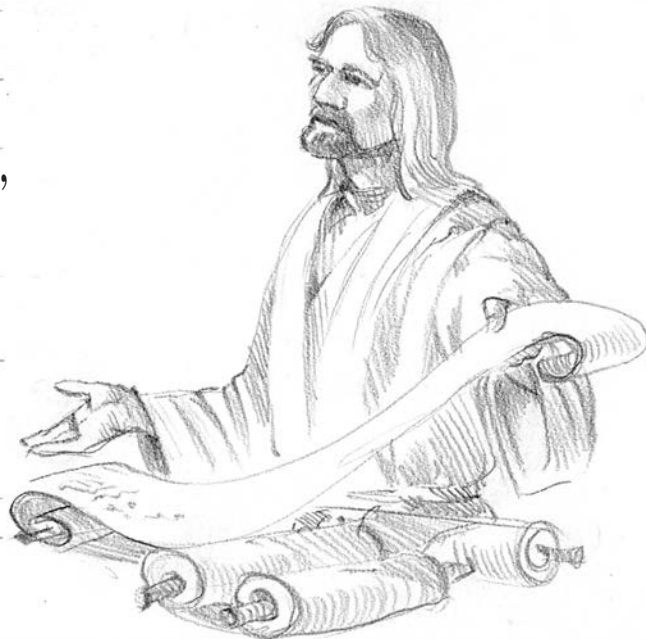
*Oi tyydy armoon, armoon aina vaan!
Ikuiset käsivarret kantaa sun.
Kun paha henki hyökkää raivoissaan
ja pistin painuu lihaan vaivatun –
sua palvelemaan nekin pantu on.
Oi armolapsi, tyydy armohon!*

*Oi tyydy armoon! Siihen yksin ain
sua sana, kaste, ehtoollinen vie.
Näin Jeesus ompi autuus uskovain,
ja uskon kirkastaapi ristin tie.
Heikoissa Herran voima vahva on.
Oi armolapsi, tyydy armohon!*

G A Aho

Jos olisitte tunteneet minut, niin tuntisitte myös Isäni

Joh. 14:7

Tämä tapahtuu näin: kun minä tiedän, että Kristus on palvellut minua koko elämälläni, ja että hän on Jumala, silloin minä ymmärrän sen Jumalan tahdoksi, niin kuin senkin, että Isä on antanut tämän työn Pojan tehtäväksi. Näin minä kohottaudun Kristuksen kautta ylös Isän tykö, saan luottamusta häneen ja pidän häntä rakkaana Isänäni. Oppiessani hänet näin tuntemaan, minä annan hänen hallita ja pidän häntä kaikkienani. Näin sydämeni muuttuu hiljaiseksi ja nöyräksi Jumalan asunnoksi, niin kuin Herra sanoo: ”Ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan”. Siihen meidän on pääseminen, että sydän tuntee Jumalan kirkkautta, Jumalan voimaa, Jumalan viisautta. Silloin se antaa Jumalan hallita, silloin se tietää, että kaikki tyyni on Jumalan työtä. Se ei siis pelkää mitään, ei vilua, ei nälkää, helvettä, kuolemaa, perkelettä, köyhyyttä eikä muuta semmoista; sillä sydän sanoo: Jumalani, joka minussa asuu, on perkelettä, kuolemaa ja koko helvetin voimaa suurempi. Näin ihmisessä kasvaa rohkea mieli vastustamaan kaikkea sitä, mikä on maailmassa. Hänellä näet on Jumala ja kaikkia mitä Jumala on, ja hän tekee pelkäämättä velvollisuutensa.

Martti Luther, Manna Jumalaan lapsille

Saat noudattaa Jumalan neuvoa ja omistaa Jeesuksen

Jumalan pelastusneuvo on toteutunut kaikesta vihollisten rai-vosta huolimatta, jopa juuri heidän julmuutensa kautta. He päättävät murhata Jeesuksen ja juuri kuolemansa kautta Jeesus tuleeikin ihmiskunnan Lunastajaksi. Kaamealla neuvollaan Kaifas joutuu Bileamin tavoin tietämättään ja tahtomattaan julistamaan Jumalan armoneuvoa maailman autuudesta: »On parempi, että yksi kuolee kansan edestä, kuin että koko kansa hukkuu.»

»Koko kansa hukkuu» — se oli totta paljon murheellisemmalla tavalla kuin Kaifas aavisti. Minut ja sinut ja koko ihmissuku oli tuomittu hukkumaan, sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja »tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa tekee». Mutta yksi kuolee kaikkien edestä; yksi kantaa monien synnit. Viaton tuomitaan ja vialliset vapautetaan; vanhurskas surmataan ja vääret vanhurskautetaan. Kuinka ihmeellisesti onkaan Jumala hallinnut vihollistensa keskellä!

Tämä Jumalan armoneuvo toteutuu nyt meidän kohdallamme, kun uskomme sovituksen sanan. »Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikko-

muksiaan ja hän uskoi meille sovituksen sanan» (2 Kor. 5:19). Tämän sanan julistajana minä todistan sinulle, joka tätä kuulet ja luet: Syntisi ovat hukkuneet Kristuksen sovintovereen. Jumalan tahto onkin se, mitä juutalaisten neuvosto pelkäsi, nimittäin että »kaikki uskovat häneen». Mitä hyödyttäisi vapaus, vaatetus, ravinto ja kalleimmatkaan lahjat, jos ihminen ei niitä hyväksensä käyttäisi? Samoin ei syntistäkään hyödytä Jeesuksen ristinsovitusta, jos ei hän sitä uskossa omista. Jeesus itse vakuuttaa: »Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä» (Joh. 3:36). Mutta Jumala saarnauttaa sovituksen sanaa, jotta kaikki uskoisivat.

Joku sanoo: Oi, kun minäkin voisin uskoa! Tämä toivo ja halu on jo uskomista. Vaikka sinulla ei olekaan suloisia tunteita ja vaikka järkesi väittää sen haaveeksi, niin pitäydy vain tähän sovituksen sanaan. Sillä »usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy» (Hebr. 11:1).

Juudan kansa joutui hajaantumaa juuri sen toimenpiteen

kautta, jolla heidän johtajansa aikoivat sen koossa pitää. Mutta Jumalan toimenpiteen mukaan Jeesuksen oli kuoltava *»ei ainoastaan tämän kansan edestä, vaan myös kootakseen yhdeksi hajalla olevat Jumalan lapset»*. Jumala on koonnut itselleen kaikista kansoista hengellisen Israelin, jonka jokainen jäsen on kasteen ja uskon kautta Jumalan lapsi. Pyhä Henki on liittänyt kaikki Kristukseen uskovat yhteen, pyhään, näkymättömään seurakuntaan. Vaikka he ovat hajotetut ympäri maan piirin, ovat he kuitenkin lunastusveren siteillä yhdistetyt ja ovat yksi valittujen pyhitetty lauma. He ovat nyt hajallaan monien esteiden ja rajojen takana, mutta kerran tämä yhteys käy ilmi näkyvällä tavalla,

kun Kristus kokoaa kaikki Jumalan lapset kotiin Isän luo.

Kun me nyt vielä olemme hajalla asuvia, meidän on ilmoitettava kansoissa Jumalan armoneuvo, että valittujen luku tulisi pian täytetyksi. Vieläkin on niitä, jotka kaivat *»etsivät Jeesusta ja sanovat toisilleen: 'Eikö hän tulekaan juhliille'?»* Hän oleskelee opetuslastensa kanssa aina siellä, missä pysytään hänen sanassaan. Hän tulee juhliille, missä hänen armoneuvonsa ilmoitetaan.

Mitä minun on siis tehtävä Jeesukselle? Sano tänään uskossa: Jumalan neuvon mukaan minä omistan hänet Vapahtajakseni ja autuaaksitekijäkseni. Minä tunnustan Jeesusta; minä seuraan ja palvelen häntä. Hän on minun ja minä olen hänen. Aamen.

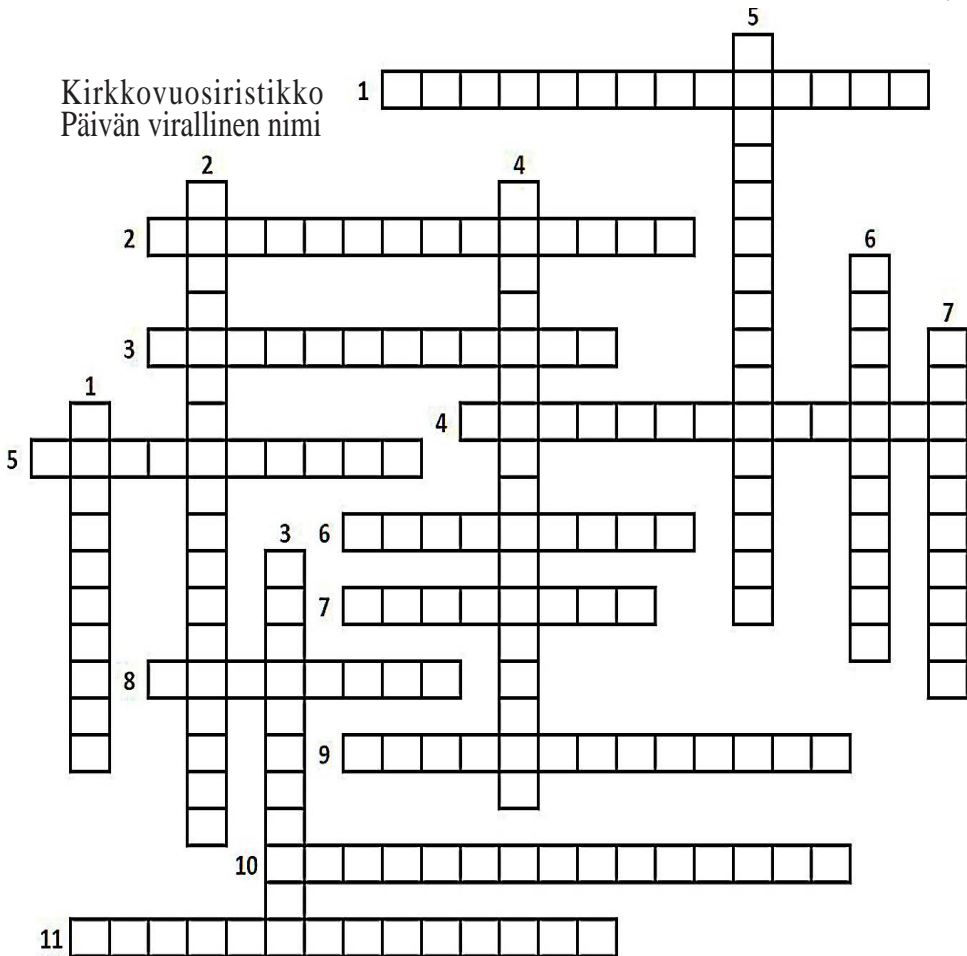
G A Aho – Elävän veden virtoja

Minkä virren tai laulun sanoista
on muodostettu alla olevat kuvasarjat.
Etsi laulujen nimet tai säkeistön alkusanat!

VASTAUKSET
vieressä:

1 Viisi leipää, kaksi kalaa
2 Ajasta aikaan varjellut Herra oot
3 Mä kauniin tiedän kukkasan
4 Mä silmät luon ylös talvaaseen
5 Oi katsohan lintua oksalla puun
6 Pikku lintu riemuissaan
7 Jo joutui armas aika
8 On meillä aarre verraton

Vaakaan

- 1 Jeesus ratsasti Jerusalemiin
- 2 Jeesus kuoli
- 3 Stefanuksen (=ensimmäinen marttyyri) muistoksi
- 4 Enkelien ja lasten päivä
- 5 Jeesuksen syntymäjuhla
- 6 Pyhänhengen vuodatus
- 7 Niitä on neljä ennen joulua
- 8 Johannes Kastajan päivä
- 9 Ehtoollisen asettaminen
- 10 Kirkkovuoden viimeinen sunnuntai
- 11 Simeon saa nähdä Jeesus-vauvan tempelissä

Pystyyn

- 1 Itämaan tietäjien käynnin muistoksi
- 2 Kristuksen kirkastuminen
- 3 Jeesuksen taivaaseenastuminen
- 4 Aloittaa paastonajan
- 5 Jeesukselle annettiin nimi
- 6 Uskossa kuolleiden muistopäivä
- 7 Jeesuksen ylösnousemus

Tervetuloa kuuntelemaan ajankohtaisia saarnoja!

11.4.21	Sovituksen virka	2 Kor. 5:15-21
5.4.21	Evankeliumi tulee saarnata kaikille	1 Kor. 15:12-21
2.4.21	Se on täytetty	Joh. 19:16-30
28.3.21	Marian uhraus kannustaa meitä uhraamaan	Joh. 12:1-8
21.3.21	Rakkauden ja rauhan Jumala	2 Kor. 13:11
14.3.21	Jeesus, elämän leipä	Joh. 6:2 -36
7.3.21	Herra opettaa nöyrille tiensä	Ps. 25:8-9
28.2.21	Uskoon tullut nainen ja epäuskoinen mies	Luuk. 7:36-50
24.1.21	Miten syntinen voi pelastua	Hepr.11:6
21.2.21	Evankeliumi	Mark. 16:15-16
14.2.21	Vaeltakaamme suoraan totuuden mukaan	Jaak. 2:8-1
7.2.21	Armoa armon päälle	Joh. 1:16-18
31.1.21	Liejuisesta kuopasta kestäväälle kalliolle	Ps. 40:1-4
17.1.21	Kristillinen mieli	Room. 12:16-21
10.1. 21	Tunnustuksemme apostoli ja ylipappi	Hepr. 3:1-8
6. 1. 21	Eihän vain evankeliumi ole sinulta peitossa?	2 Kor. 4:3-6
3. 1. 21	Oikeaa uhrijumalanpalvelusta	Hepr. 13:8-16
31.12.20	Suuri on Jumalan uskollisuus	Val.v.3:22-26
27.12.20	Varokaa epäjumalia	1 Joh. 5:19-21
26.12.20	Stefanoksen muistopäivänä	Matt. 10:32-39
25.12.20	Iankaikkinen Sana meidän, syntisten ihmisten, keskellä	Joh. 1:1-14
20.12.20	Häntä kuulkaa	5 Moos. 18:15-19
13.12.20	Luja profeetallinen sana	2 Piet. 1:19-21
6.12.20	Tarvitsemme kestävyyttä	Hep. 10:35-39
29.11.	Jumalan sana toteutuu	Luuk. 10:23-24
22.11.	Loppu tulee	Matt. 24:12-14,22
15.11.	Seuratkaa Kristuksen apostolia	Fil. 3:17-4:3
8.11.	Autuaitten iki-ihana osa.	Ilm. 21:1-4
1.11.	Kiitän Jumalaani teistä	Fil 1:3-11
25.10.	Uskon taistelua	Ef. 6:11-18
18.10.	Häät ovat valmistetut, tulkaa häihin!	Matt. 22:1-14
11.10.	Miten uskovan tulee elää	Ef. 4:22-28
4.10.	Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu	Mark. 16:15-16
27.9.	Kaikki elävät Hänelle	Luuk. 7:11-17

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Jumalanpalvelus- ja hartaustoiminta jatkuu myös verkkosivujemme kautta. Valittavana on kokonaisia jumalanpalveluksia virsineen ja rukouksineen, kuunneltavia hartauksia ja opetuksia sekä lapsille värikkäitä pyhäkoulukertomuksia.

Lapsille ja muillekin vapaasti katsottavissa osoitteessa:

<http://www.luterilainen.com/fi/videoita>

tai www.pyhäkoulu.fi => Videoita

Kertoja lukee kertomuksen suoraan Raamatusta.

Videot on kuvitettu värikkäin flanellograafikuvin.

Helsinki jumalanpalvelus ja HPE, su 2.5. klo 11 ja su 6.6. klo 11.

Lahti Rajakadun kirkko Rajakatu 7 jumalanpalvelus ja HPE la 1.5. klo 11.

Suolahti Kuhnamonranta 5 Leppäsillä jumalanpalvelus ja HPE su 25.11. klo 13,
Kyyjärvi ja Kannonkoski, su 25.4. jumalanpalvelus ja HPE, käynnit iltapuolella.

Hämeenlinna jumalanpalvelus ja HPE su 18.4. klo 11. henkilömäärän rajoitus 6 henkeä kerrallaan.

Tampere jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 11 Hämeenpuisto 39 A. HPE kuukauden 2. sunnuntaina. Muina sunnuntaina kuuntelemme nauhalta pastorin saarnan.

Turku, jumalanpalvelus ja HPE Hurlinkatu 12 C 13 Nieminen su 23.5. klo 13.

Pori, Marttalassa Valtak. 7 jumalanpalvelus ja HPE su 16.5. klo 11. Huomio: koronavarauksia Porissa kokouspaikan saamisen varalta.

Ylistaro, Ruuskalantie 61 Paavali

Hautalan kodissa jumalanpalvelus ja HPE helatorstaina 13.5. klo 12.00.

Vaasa, jumalanpalvelus ja HPE 13.5. klo 16 Vanhan Vaasan katu 8 A 7 (Rajamäki).

Joensuu, Kontiolahti, Hammaslahti, olkaa yhteydessä tilaisuuksista pastori Säreleenä.

Leiritoiminta ja esirippikoulu:

Lastenleiri, aikuisten leiri ja esirippikoulu kaikille näille ryhmille limittäin Siitamajalla ke 7.- su 11.7. Ruokailut, hartaudet yhteisiä.

Kirkkokunnan XLVIII kokous pidetään Siitamajalla su 30.5.2021 alkaen klo 11.

Pastori Markku Särelä
Saarenavionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

www.luterilainen.com

www.pyhäkoulu.fi

. AYQ2

LHT-Posti Oy
Posti Green**Sisälllys:**

Älkää mistään murehtiko, Martti Luther.....	82
Ainoa tie.....	83
Luther ja evankeliumi 9 ja 10	84
Mikä evankeliumi on? MS.....	86
Raamattu on sana sanalta Jumalan sanaa, RE	88
Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuut, Martti Luther.....	93
Rakkauden ja rauhan Jumala, MS.....	95
Paavali oikeudessa, C. M-Z.....	99
Jeesus, elämän leipä, MS.....	101
Kristuksen voitelu lunastajantehtävään, MS.....	105
Hädän ja heikkouden keskellä on rukoiltava, Martti Luther.....	107
Hyvä paimen, Martti Luther.....	108
Herra kasvattaa, Sinikello.....	110
Oi armolapsi tyydy armohon (runo) GAA.....	112
Jos olisitte tunteneet minut, niin tuntisitte myös minun Isäni, Martti Luther.....	113
Saat noudattaa Jumalan neuvoa ja omistaa Jeesuksen, GAA.....	115
Virren ja laulun sanoista kuva-arvoitukset, EV.....	116
Kirkkovuosiristikko, EV.....	117
Ajankohtaisia saarnoja www.luterilainen.com -sivuilla.....	118
Toimintatietoja.....	119
Kansi: Rukous, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilauhinta 2021: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi .
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 4 euroa

Viestipaino, Tampere